

Hoppsan!?

Det blev vinter några dagar. Efter en långt utdragen höst, med temperaturer som under en sommarmånad, blev det äntligen vinter. Helgen den 26-27 november 2011 blev en märklig upplevelse. På många sätt. Lördagen började fantastiskt. Jag vaknade tio över åtta, efter att ha sovit i tio timmar. Elisabeth var i Stockholm och vaktade barn-barn. Och då måste jag passa på att sova! 10 minuters morgonbestyr inklusive frukost, dusch och tidningsläsning i det där lilla rummet med porslinsstolen. Där vi karlar tillbringar så mycket av vår fritid, enligt alla utredningar. Jag hann i alla fall gå igenom dödsannonserna, för att kolla att jag fortfarande var vid liv. När jag väl kom ut på bron, någon minut före halv nio, var det en vacker och solig morgon. Lite kallt kanske det var i blåsten. Men jag var välklädd.

Borta vid Bystugan väntade resten av gubbarna. Nio stycken stod det där. Vi är gubbar allihop nu. Den yngsta var gott och väl 50 fyllda. Ja, 55 också. Humöret var på topp och spänningen stor. Vi skulle fixa en gran till Siljansnäs Kyrka. En stor en, som skulle synas i hela bygden. Jan Plars hade ordnat en gran i Siljansnäs, så att vi inte skulle behöva bära den så långt. Tio gubbar klämde alltså in sig i sex bilar!? Inget större miljötank här inte.

Nere på Moravägen, mitt emot Bondgården, hos Tägt Britta stod den. Så vacker. Som tagen ur en julaftonsfilm med Kalle Anka. Solens långa rödgula strålar lyste bortifrån Alvik och i motljuset var det en syn vackrare än en oöppnad helflaska konjak!

Men! Nu skulle den ner. Jan Plars drog på sig den finaste skogsarbetarutrustningen och startade sedan motor-sågen. Det tog sina modiga 4 minuter, innan granen med en svag

suck, och ett ännu svagare knak, lade sig till-rätta på den fortfarande gröna gräsmattan. Några fåglar flög ut ur grenverket medan den föll. Och kottarna flög genom luften som för att försöka fly till någon av de övriga granar som fortfarande hade livet i behåll. 12 meter lång låg den där och inbjöd oss till att sova på dess mjuka grenar.

Men ingen tid fanns att förspilla. granen skulle transporteras och sättas upp på avsedd plats, snarast. Tio gubbar var beredda på den värsta av strapatser. Hon vägde nog ett ton eller två!

Men i Siljansnäs finns det styrka! Inte i form av SiljansnäsAnders längre. Men motordriven styrka. En timmerbil gled fram från ingenstans. Håhlens stora gula jättefordon. Med kran med hytt. Och lätt som en plätt slogs en kätting runt den granna granen och upp i luften för den igen. Inte upprättstående den här gången, utan liggandes.

Och nu dök nästa monsterfordon upp på vägen. Svart den här gången. Till färgen alltså! Lång som en fotbolls-plan. Och med så många hjul att vi tappade räkningen efter en kvart. Stuss hette det åkeriet. Och på denna tusefoting lades så den nyss avverkade granen till vila inför sin sista färd.

Dom tio gubbarna från Hjulbäck, med sina hanskar och några rep stod där ganska paffa inför det massiva uppbåd av motordrivna hjälpmedel som "Näsarna" ställde upp med. På frivillig och kostnadsfri basis. Heder åt sådana människor. Hoppas dom ställer upp igen nästa gång, vilket lär bli om 12-15 år!? Och hoppas att vi får tillfälle att återgälda deras hjälpsamhet någon gång. Med handkraft. För maken till maskinpark, alldeles gratis kan vi aldrig åstadkomma.

Så for hela karavanen, med det svarta monstret i täten. Den gula timmerbilen, och dom sex bilarna med Hjulbäcksgubbarna. Och uppe vid kyrkan, nära Björkbergsvägen, mitt emot Sockis. Där stod Håkan Stolt med belysning, stjärna och kilar och ja Gud vet vad(passande uttryck just i det här samman-hanget?).

Den gula timmerbilen och dess kran sattes i arbete igen och strax var den deppiga granen på stående fot igen. Inte julgransfot, dock. fastmer nerkörd en halvmeter drygt, i backen. I en därför avsedd grop. Kilarna kom på plats. Belysningen hissades upp. Den gula jätteloppan(timmerbilen) och den svarta tusenhjulingen lämnade skådeplatsen följda av beundrande blickar från oss Hjulbäcksgubbar!! Belysningen tändes på prov. Gubbarna provdansade några varv runt granen. Allt var perfekt. Vädret var fortfarande alldeles strålande.

<Men arbetsdagen var inte slut ännu. Nu skulle dom boende på Björkbacken få sig en gran också. Inte varsin utan en gemensam. Den skulle ställas upp inne på gården. Väl synlig från matsal och gemensamhetslokaler. Även den uppsättningen gick som en dans. Dock utan några maskinella hjälpmedel. Tio strka gubbar fick äntligen visa vad dom orkade. Granen var nästan tre meter hög och vägde säkert sex kilo så det blev ett stånkande och stönande innan den stod på plats. Med belysning, som också testades. Och så sjöngs några enkla julvisor och skålades det i andanom. Någon av oss gubbar tyckte att det var orättvist att Björbackenborna skulle få en gran uppsatt när inte han fick det..... ? Men han tysttades snabbt ner av oss andra.

Så var det dags att gå in till Tägt Greta, som bor på Björbacken, och tacka henne för att hon skänkt den fina kykgranen. Jan Plars överräckte en julblomma och höll ett kort, improviserat tacktal. Fotografen hade stora svårigheter att ta en bra bild av det hela då Britta hela tiden gömde sig bakom dörren när hon såg kameran. Till slut gav hon med sig och ett par skapliga bilder visar nu "granmecenaten". Hedr och tack åt en sån krutgumma!

<Därefeter undfångades gubbarna med kaffe och thekakor med ost och skinka i Björbackens matsal. Det var mycket gott och värmande. Och till kaffet o smörgåsen bjöd vi varandra på diverse berättelser om granar från forntid och nutid. Men nog tycker väl dom flesta av oss att

den stora granen vid kyrkan är jättefin? Och till Er som inte hade tid att vara med och hjälpa till den här gången vill jag säga: håll yxan slipad, om 13 år är det dags för Hjulbäcks gubbar att stå för en gran igen!

*Så var det på lördagen. På söndagen var det 10 grader varmt mitt på dagen. Jag stod på vedbacken och klöv björkved. Kall pilsner i det svaga solskenet! Men på kvällen blev det andra visor..... Nej se det snöar..... och plötsligt var det julstämning i alla stugor. Men!! Tisdagen kom med värme och regn och i dag onsdag är det sommar igen. I morse gick åskan, i alla fall i Insjön där jag befann mig just då? Änte kunstit?
God Jul*

*olle ratt
bost 0247-22 99 4
mobil 070-594 39 34
Nedre Jobsgården
793 97 Siljansnäs*